

Szerkesztői iroda:
Nagyenyeden
A KIADÓHIVATALBAN
hová
lap szellemi részét illető
közlemények küldendők

Kiadóhivatal:
Wokál János könyvkereskedése
hová
az előfizetések és hirdetések
bérmentesen küldendők.
Kéziratok nem adtnak vissza.

KÖZÉRDEK

Vegyes tartalmu heti lap.

Megjelenik minden vasárnapon.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy
vidékre postán küldve
egész évre 4 frt.
fél évre . . . 2 frt.
negyed évre 1 frt.

Hirdetmények díja:
3 hasábos petit sorért, vagy
ennek helyéért 5 kr.
Bélyegdíjért külön 30 kr.
Nyilttér sora 15 kr.

Előfizetési felhívás

a „KÖZÉRDEK” XI. évfolyamára.

Közéletünk erős küzdelmei között folyt le az elmúlt évtized, mely küzdelmekből a „Közérdek” is mindég kinyerte a maga részét azon korlátok körében is, mely egy vidéki hetilap elé szabva van.

Nagy és nevezetes érdekeink vannak a társadalmi, közigazgatási és közgazdasági téren, melyeket fejleszteni, védeni, vagy támogatni kell e vármegye területén s melyeknek önzetlen szolgálata képezi és fogja képezni jövőre is feladatunkat. De ezenkívül meglepéssel mutathatunk azon törekvésre is, melyet vármegyénk s egyes városaink multjának felderítése körül a „Közérdek” teljesített, forrásul szolgálható gazdag adatokat kívánván összegyűjteni vármegyénk egykor megirandó történetéhez.

Anyagi áldozattal jár e lap fenntartása, mely tárva áll mindenkinek pártkülömbőség nélkül, ki vármegyénk és városaink szellemi és anyagi előhaladásának önzetlen barátja és tevékenységével, eszméivel közrehatni kíván. Eppen azért kérjük az anyagi támogatást s a szellemi közreműködést egyaránt hazafias közönségünkötől a jövőre is.

A „Közérdek” szerkesztősége:

Dr. Magyarai Károly. Török Bertalan.

A „Közérdek” előfizetési ára:

egy évre . . . . . 4 frt.

fél évre . . . . . 2 frt.

negyed évre . . . . . 1 frt.

Az előfizetési pénzek a kiadóhivatalhoz küldendők.

Wokál János, kiadó.

Uj év.

Boldog, szerencsés új évet! hangzik mindenfelől és mindenfelé az üdvözlés szava s rögtön utána következik a kérdés; milyenek lesznek a választások? Ez a helyzet szimptomája jelenleg, melyhez hasonló új évet alkotmányos életünkben még nem értünk. Megszoktuk a telet a bevezetett munka a csendes nyugodalmak, a vidám farsangolás s a jövőre való készülődés, erőgyűjtés idejének tekinteni, melyet a jó meleg otthonban töltünk, ahonnan nem zavar ki akaratumk ellenére semmi a világon. A muló év utolsó napját a multa való gondolatokkal, az újévet a jövőbe vetett bizalommal, szerencsét, boldogságot, meglepéddel remélve és kívánva töltöttük rendesen s a haza sorsával ilyenkor csak úgy terített asztalnál, boros pohár mellett, vidáman füstölve foglalkoztunk.

Ez év elején egyszerre megváltozott a helyzet. Már január hó végén kezdődnek a képviselő választások a törvényhozás új ülés szakára. A pártok már november és december hónapban hozzá fogtak a szervezkedéshez. Új évi köszöntőket kaptunk olyanoktól, akik ez előtt alig ismertek, s elmaradtak az üdvözlések olyanoktól, kik eddig ezt „kedves kötelességüknek ismerték”. A politikai pártok tusája elvette a téli pihenés minden derűjét és nyugodalmát. A társadalmi élet vidám fecsegését a korteskedések komoly, sokszor csipős, gunyos hangja váltotta fel. Beszámoló és programbeszédék áradata zug hegyen-völgyön. A politikai nézetek oly gazdag változatban nyerne kifejezést, mint a hány képviselő-jelölt, s a hány képviselő-aspiráns van most Magyarország hófödte földjén. Igéretkeben nincs hiány, sem ebédekben és vacsorákban, pedig még négy hét válasszt el a szá-

vazatoktól. Itt van a politikai szövetezések ideje, mely elszakít régi jó barátokat s egyesit ellenségeket is nagyszerű, hangzatos frázisok alatt.

Miért tagadnók, így van ez részben a mi vármegyénkben is az ily hamar nem várt képviselő választásokra való előkészületek hatása alatt. És ahol, pd. a nagyenyedi választó kerületben, nem is két, hanem három párt küzd a győzelemért, még fokozottabb a különböző nézetek és érdekek tusája a szinfalak mögött s a nyilvánosság előtt egyaránt.

Bizonyára a vezetők bölcseségétől és mérsékletétől függ, hogy e tusák folytán a társadalmi élet ne váljék teljesen kellemetlenné s talán hosszú időre is keserűvé. Mert bármilyen nagy lehet is a szétágazó elvek feletti vélemény szabadsága, kell hogy lehetőleg egyeztetve legyenek a nézetek s az a párt győzzön, mely a legtöbb helyes nézetek képviselőjéül tekinthető; de ezen nézetek bármelyikének győzelme se hasson ki bénítólag, rombolólag vagy épen megsemmisítőleg a társadalmi intézményekre s a társadalmi életre azon okból, mivel a politikai elvek képviselői az ellenkező nézetűek ellen szenvedélyességük minden hatalmával viselnek — mondhatni — irtó háborút.

A lefolyt évről sok jelensége mintegy arra vall, hogy vannak olyanok, kik elveiknek, nézeteiknek minden áron, minden méltányos kimélet és jó indulat nélkül való keresztülvitelét tartva fő célul, szem elől tévesztik a társadalmat, melyben élnek és szem elől tévesztik valódi hivatásukat, melyre életpályájuk különben utalja, úgy hogy önkéntelenül az a kérdés merül fel: vajon mindaz a kellemetlenség, melyet tervszerűleg előidéztek, az a sok feltűnésre számított támadás, melyet használtak; nem-e csak arravaló volt, hogy pár-

TÁRCZA.

Népdalok.

I.

Felvetem a hátamra a gubámat
S elindulok, kedves rózsám utánad.
Elhagyom a szálófalum, nem bánom;
Ugyis te vagy, ugyis te vagy mindenem a világon.

—

Felvettem a hátamra a gubámat,
S elmentem én, csalfa babám utánad.
Más kebelén találtalak már téged
Igy jár, ki az asszonytól vár örök-tiszta hűséget.

II.

Lebontották azt az ócska düledező csárdát,
Bogárszemű, barna asszony siratja a párját;
Nincsen a kit megöleljen puha két karjával,
Nincsen már kit felvidítson,
Elkábítson, mámorítsa a tüzes csókjával.

—

Építnek a régi helyett újabb, nagyobb csárdát.
Hej, ha az a barna asszony letenné a fátylát!
Sokan nézik, sokan kérik: kaczagj reám, szentem,
De ő egyre ingerkedik
Hämiskásan mondja: majd, ha megint férhez mentem

V. Szöcs Géza.

Hogy lettem én magánzó.

(Kareolat.)

Még egészen jól emlékszem ama napokra, s talán örökké emlékeimben is marad az az idő, a mikor én még iskolás fiú voltam, vulgó kolégijista. Mintha látnám most is, mily örömmel közeledtem vacatio aditával a szülei ház felé, s mily bánattal ültem fel vacatio végén az ajtó előtt álló szekérre, megrakodva az édes jó anya jóvoltából mindenféle izletes utralóval s megrakodva atyai áldás és intéssel s a mikor megindult a kocsis, mint morzsoltam szét szememben két forró könnyeseppet. Az uton roppant világgyűlölő, sentimentalis gondolataim támadtak s a többek közt elgondoltam, milyen jó lett volna a Mátyás király korában élni, a mikor egy íróniak gazdag, nagy ur volt, pedig csak irni, olvasni tudott, míg most, ebben a mai modern, előrehaladott korban már az ilyen magamfajta kis fiuktól azt kívánják, hogy betűkkel számítsa ki, ha cukrot akar yenni a boltban. Megjegyzendő hogy a betűszámattal éles ellentétben állottam.

Mikor aztán közeledtem a szürke fajú, óon kollégiumhoz, s a szívem mind jobban összeszorult, eszembe jutottak mindazok a veszedelmek, melyek a vacatióra kihagyott lecke nemtudásából fognak reám háromolni másnap, mert bizony nekem a volt a nézetem, hogy a vacatio. azért vacatio, hogy legyen vacatio, ergo nem tanultam.

Mikor pedig az öreg kocsisunktól is elbucsztam, megszűnt minden összeköttetés a kedves otthonnal s én ismét két könnyet törültem le arcomaról, a mint ott ültem az esti szürkületben a kollégium egyik szobájában a ládámon.

Nem sok idő multán nyílt az ajtó, s egyik boglyas fő a másik után kandikált be rajta s mikor aztán meglátott, kitoró baráti örömmel kiáltotta felém szokott üdvözlését. Ezek azok a pajtások voltak, a kik a szünidőt

az intézetben töltötték s tudtam jól, hogy szívélyes üdvözlésük nem annyira nekem, mint a ládámban nyugvo elemőzsiának szóllott. Én előraktam a kakas tejjel, varju vajjal süttött pompás kalácsot s aztán falatozás közben eldicsekegtünk vele egymánnak, hogy holnapra nem tudunk semmit s én oly megvigasztalódva éreztem magam, hogy még más is van. a ki az én nézetemet osztja a vacatio felől; s csak az volt a különös, hogy másnap a többiek miud tudtak s csak én egyedül kaptam secundát.

Ez a kép, ez a jelenet még sokszor ismétlődött; én nőttem, s kezdtem elszigetelődni hazulról; Végre lettem az érettség, s lettem jogász. Ez mar nagy szó. Azt hitteb, hogy minden ember tudja, mikor az utcán végig megyek, hogy én Justitia szolgálja vagyok.

Kezdem az elegánsat és előkelőt játszani, kerestem a nyilvánosságot, beállottam egyhelybeli lap tudósítójának, sűrűn érintkeztem az ismertebb collogákkal, s egyetlen tárgya volt hő vágyamnak az, hogy a noblesse klikkekben otthonos személyiség legyek.

E végre minden lehető eszközt megmozgattam; egész napokat a kávéházban ültem, s játsztam hazárdul az alagert, zivtam a legfinomabb culebrast igen okosan csak akkor, mikor látták, mindig piros nyakkendőt párosítottam a divatos blazirtat. Szóval: éltem úgy mint egy gavallér jurista és ez cőhöz vezetett. Nehány hónapi küzdelem után a jenuesse dorée elismert.

Nagya voltam vele. Ha végig mentem az utcán, mindogyre találkoztam a haute cróme egyik-másik lovagjával, s ha kényes eleganciával felém kiáltá, hogy „szervusz”, én egy fejjel magasabbnak gondoltam magam a piac közepén álló Szent János szobornál, pedig az már elég monumentalis tekintély volt előttem, főleg gyermek-

Lapunkat mindenik t. előfizetőnek s barátainak megküldjük; azokat, kik az első számot nem küldik vissza, vagy külön nem értesítenek, előfizetőnek tekintjük.

tott alakítva a képviselő választások alkalmára, jelöltjük megválasztását keresztülvihessék s ezzel egyszerszint felmenthessék az általuk már megelégtelt szolgálatok terhe alul.

Bizony sok jóakarát, sok derék munka és sok önzetlen fáradozás lesz szükséges, hogy az így megbontott közéletben ne legyen ironia a boldog, szerencsés újév kívánsága.

A képviselő választások.

Az országgyűlés feloszlása folyó hó 5-én történt meg a választások valószínűleg január 28-án veszik kezdetüket. Az 1874. 33. t. cz. 56. §-a szerint az általános képviselő választásokra, a hivatalos lapban e tárgyban kibocsátandó rendeletnek közzétételétől számítva a választások zárnappáig legalább 30 napi időköz kell, mit tekintetbe véve, a választások február 8-ára valószínűleg be lesznek fejezve.

Vármegyénk területén aligha volt közelebről oly mérvű érdeklődés a választások iránt, mint ezuttal, ami természetesen még növekedni fog a választási határnap közeledtével.

A nagyenyedi választó kerületben van a legnagyobb élénkség. Eddig dr. Dárday Sándor személyében egy buzgó, képviselői hivatásában nagy munkásságot kifejtő s tehetségénél fogva méltán tekintéllyel bíró férfi képviselte e kerületet, kinek örökébe ezuttal hárman kívánnak lépni: b. Splényi Henrik kormánypárti, b. Kemény Géza municipalista és gf. Bethlen Bálint nemzeti párti.

A b. Splényi pártja szervezkedett leghamarabb, ugyszolva meglepték a közönséget mozgalmukkal. Dec. 22-én a „Két Hatlyu” szálloda egyik szobájában gyűltek össze többen a főiskolai tanárok és főleg a regale ügyben érdekelték közül. Elsőnek Szilágyi Gyula tanár szólt fel, szükségesnek találván egy szabadelvű párt alakulását, ugyanezt hangoztatta Váró Ferenc tanár is, ki azt ajánlotta, hogy a képviselő-jelölt személyében leendő megálapodás végett leendő közbenjárásra b. Splényi Henrik főiskolai jóságigazgató kéresek fel.

A kedvezőleg fogadott ajánlat folytán b. Splényi küldöttség által felkérte, midőn megjelent a polgárok által jelöltül kiáltották ki, minek folytán megköszönvén a személye iránt tanusított bizalmat, kijelentette, hogy szabadelvű kormánypárti programmal fog fellépni.

Dec. 22-én fel is utazott Budapestre az irányadó körök támogatását is kinyerni, hogy minő határozott eredményel, nem tudjuk. A párt dec. 29-én az „Arany Bányánál” vacsorázott, 30-án pedig a képviselő jelölt Tövisre és Balászfalvára látogatott, amint mondják igen kevés eredménnyel. Most, mint részvételt halljuk, hűlés következtében gyöngéledik.

A báró Kemény Géza pártjának zömét a m. tisztviselők, számos városi polgár és a vidéki választók nagy része képezik. Szervezkedése eddig nem volt oly rohamos ugyan mint a másik két párt, de b. Kemény

Géza független álláspontját, a vármegyei közügyekben tanusított buzgalmit és összeköttetéseit ismerve, határozott sikert várhatunk fellépésétől.

Gf. Bethlen Bálintnak a nemzeti párt jelöltjének programjában azt mondják szintén benne van a municipalis elv, amivel részben a vármegyénk által kimondott nézetnek is eleget kíván tenni. Az enyedi polgárok nevezetes részén kívül is a vidékre számít s már volt Tövisre is. 9-én visszajön s 10-én megkezdí programbeszédék tartását. Ugy vélik, hogy közte és b. Kemény Géza közt fog eldőlni a végtusa, most mindkettő magának remélheti a győzelmet.

A maros-újvári kerületben b. Kemény Endre ellenjelölt nélkül áll. F. hó 13-án tartja programbeszédét, municipalis elvű.

A m. igeni kerületben b. Huszár Károly a szabadelvű párt alelnökét kívánják felléptetni. Hogy a választóknak mi a nézete? még rem nyilvánult.

Abrudbányán Lukács László teljesen kiérdemelt biztossággal nézhet a választás elé, Vizaknán sem bántják Tisza Istvánt, s valószínűleg dr. Mohay Sándort sem Gyula-fehérvárt, ki különben is szívén hordotta városa ügyeit.

Levelezés.

Balászfalva, 1891 dec. 30.

Ha az emberszeretet egy szép tényének nyilvános elismerésére jut egy kis hely becses lapjában, úgy engedje meg, hogy köszönetet mondjak egy pár jó néinek és bácsinak, kiknek annyira megesezt a szive egy pár rongyos, fagyoskodó iskolás gyermeknek, hogy a mig utána jártak azok felöltöztetésének, ők maguk is nem egyszer fáztak meg és fáradtak el. Dehogy vették volna ezt számba, mikor annyi a rongyos gyermek az iskolában!

Azután látja, tekintetes szerkesztő ur, nekünk nincs ám rongyos egyletünk, holott egy ilyen egylet bátran léteztülhetne és állhatna fenn itt is, mert, a mi szerintem a legelső kelleke egy ilyen egylet létezésének, rongyos gyermek, az van annyi, hogy kívánatra szivesen juttatunk (elég egy levelezőlapon kérti) akár melyik ilyen egyletnek belőlük.

De talán jobb is hogy nincs, vagy legalább is felesleges addig, mig a szeretett parancsának teljesítése lesz a főterekvés, nem pedig talán választmányi tagság. Hogy nálunk nem ez az eset, arról bizonyosságot tehetne az a gazdag karácsonyfa, melyet harmadszor hozott el az angyal ünnep szombatján az Emke balászfalvi iskola szegény gyermekeinek.

Harmadik éve, hogy az Emke balászfalvi iskoláját létesítette, s dacára a harmadik éves fennállásnak fejlődési korszakát éli még az iskola. Fejlődik be- és kifelé; lassub ugyan a belterjes fejlődés, mert pl. még csak a tanév folyamán vált osztályozó az iskola, de annál rohamosabban fejlődik kifelé.

Ennek igazolására elég lesz megemlítenem, hogy volt az első évben 50 növendékünk, az is nagyobbára

idevaló, és kényelmesen elfértünk, ma már 100-an fölül való növendékeink száma, köztük sok vidéki, és a tantermek kibővítései esetleg a tanerők szaporítása eladázhatlan.

Missiót teljesíteni hivatott ez iskola. Igen ám, de ezen hivatás teljesítése nehézségekkel jár; sok akadály van mit el kell hogy háritson az iskola, ha hivatását teljesíteni akarja. Egy ilyen akadály a rendetlen iskolatáogatás. Nálunk ez leggyakoribb téiben, és nem az akaratlan mulik, hanem a ruha és lábbeli hiánya az oka. A jó akarat hajótörést szenved a szegénységben. Ki csak némileg is ismeri vidékünk viszonyait, az meg tudja ítélni, mennyi jóakarát vesz itt kárba.

Meltányolva ezen jóakaratot, és hogy a szükség ne legyen akadály a iskolatáogatásnak, Enyedi Lajos, iskolánk buzgó algondnokának kezdeményezésére gyűjtés indítatott a szegény gyermekek felruházása céljából. Mióta az Emke iskoláját itt felállította, Balászfalva társadalma kettőzött erővel munkálkodik a nemzeti kultura terjesztése érdekében. Éber figyelemmel kíséri az iskola fejlődését, nem késik támogatásával, midőn áldozatot kell hozni annak érdekében.

Mekkora áldozatot hozott a számban oly csekély közönségünk, jelen alkalommal is ez emberbaráti célra, arról tanuskodhatik azon kibocsátott négy gyűjtőív, melyeken összesen 174 frt 55 kr gyűlt be. Városunk és vidékünk nemeskeblű urhölgyei, kik minden társadalmi mozgalomban részt követelnek maguknak és a jótékonyág gyakorlásában föltülmulhatlanok, a hazafiságban talán épen páratlanok, minden dicséreten fölül álló módon buzgokodtak, mondhatni vetélkedtek a gyűjtésben. A gyűjtést elvállalni szivesek voltak Pongrácz Simonné önga, gyűjtőt 67 frt 5 krt. Lázár Albertné önga. (Buzás-Boccsárdról), gyűjtőt 42 frt 50 krt. Schieszel Viktorné önga., gyűjtőt 41 frt 50 krt és Rónai Jánosné önga., gyűjtőt 22 frt 50 krt.

A begyűlt összegből 135 frt 25 kr-ért ruha, lábbeli, tankönyvek, ifjusági iratok és egyéb apróság lett beszerelve. Mintegy 30 gyermek látatott el a legszükségesebbekkel és a tehetősebbeknek is jutott belőle egy hasznos könyv vagy valami más angyalfia.

Hogy a jótékonycélú mozgalmat ily fényes siker koronázta, abban nagy része van járásunk tiszteletreméltó főszolgabirójának, Simonffy Alajos urnak. kinek nemcsak neve szerepel, mint adakozó az első sorában, hanem ki maga is ott volt a gyűjtő hölgyek kíséretében, mint pénztárnok és praktikus tanácsadó, midőn vásárolni és alkudni kellett a szükséges holmin.

Elismerés illeti Palfy Mariska k. a. helyettes tanítónőt, ki ügyessége és buzgalma által valóságos családi ünnepély színvonalára tudta emelni ez estélyt, mely kedélyképző és szívnemesítő volt a gyermekekre nézve, mulattató az ünnepélyen jelenlevő szülők és más érdeklődőkre nézve. Az ajándékkiosztást megelőző alkalmi ének, szavalt, cimbalom-szólo és a „fehér” című gyermek színmű sikerült előadása az ő érdeme, s az ő érdeme, hogy örvendtek a nagyok is a kicsinyek örömeivel.

Ezek után kérve a tek. szerkesztő urat, hogy sziveskedjék jövő alkalommal nyilvános nyugtázás céljából az EMKE balászfalvi iskola karácsonyfájára adakozók

koromban azért, mert az aljában árulták a tordai asszonyok az általam hön szeretett pogácsát.

Egyszóval divathős, nagyvárosi gavallér lettem.

És itt újból elért a nemezis sujtó keze, a mely egész életemen keresztül reám nehezedett. Ennek tulajdonítottam azt, hogy a gymnasiumban mindig akkor kaptam secundát, mikor tudtam; ennek azt, hogy én voltam mindig a legboldogtalanabb tanulóársaim közt; ennek azt . . . de minék soroljam fel mind, egy szó, mint száz, ennek tulajdonítottam a sok malheur, a mely engem ért; hogy jogosan, vagy nem, azt már nem tudom, de én erősen hiszem az előbbit.

Ilyen malheur volt az is, a mely sirba vitte az én gavallér hírnevemet.

A dolog így történt, A gavallér klikk egyik fővárosi vendége tiszteletére bankettet rendezett. A hivatalos tosztot reám bízták még napokkal azelőtt s én erősen is készülttem reá, nehogy valamikép az előkelő vendég előtt felsüljek. Tudtam is a tosztot, mint a gondolat. Volt benne sok szép idea, hasonlat és phrasis, s a többek közt azt kelle mondanom az ünnepelel férfiúnak: „Nem tudok eléggé jellemző szavakat találni, melyekkel kifejezhessem az Ön nagyságát a mi kicsinységünkkel szemben.”

Ettől a mondástól vártam a legnagyobb hatást s ez rántott le a porba, a földig. Mert mikor eljött a nagy pillanat s én a bortól kurázsit kapva fölállottam, hát egyéb nem történt, mint épen csak az, hogy az ünnepelel férfiú nagysága helyett a kicsinysége kifejezésére nem tudtam szavakat találni. A következményeket le sem írom, csak épen azt említem meg, hogy egész jogászokdásom alatt folyton üldözött ez az elpuszkázott toszot.

Ha barátaimmal találkoztam az utcán, szembe nevettek, sőt egy-egy annyira ment, hogy megis kérdé, mikor mondok még tosztot? Azt ott hagytam boszusan a

faképnél. Ha valahol bankett volt s beszélni kellett, engem kértek fel legelőbb, jól tudva, hogy el nem fogadom, de legalább két napi boszuságot okoztak velem.

Eltelt azonban ez is. Végeztem a jogot, átmentem a megyéhez s lettem szolgabiró. De ebbeli örömöm sem tartott sokáig. A nemezis itt is utólért körlehelhetlenül.

Délelőtt megtörtént az installatio, s én a hivatalos programbeszédem szerenésesen tustestem, s a nagy nap örömeire diszebéddel szándékoztam meglepni a szolgabirói székhely intelligentiáját.

Mindent el is intéztem szép rendben. A városban két arra való vendéglő volt, az: „Arany sas” és az: „Arany kakas”. Az utóbbit vállasztottam, s a meghívókra óriás betűkkel nyomattam ki az „arany kakast”. Azután egy névjegyre odavettem e pár sort:

— Igen tisztelt vendéglős ur! Ma beigtatásom örömeire diszebéddel adok, 150 terítéssel. Kérem azonnal intézkedni. A számlat utólag fizetem.

Aztán előszólitottam egy hajdut, s elküldtem tőle az „arany kakas”-ba.

Délben azután a meghívott vendégek elmentek ugyan az „arany kakasba”-ba, de ott egy néhány becsudálkozott polgáron kívül sem szolgabirót, sem terített asztalt nem találtak. Én magam is egész méltósággal nyitottam be a szárnyajtót, várva a dörgő éljént, s annál gyorsabban kaptam vissza a fejem, mikor odabenn senkit, egy lelket sem láttam a meghívottak közül.

— Hát ez mi? — kérdém az előhívott vendéglőstől. Ő csodálkozott, én még jobban.

Rohantam haza, sejtve, hogy a hajdun fordul meg az egész. Ott már várt az „arany sas” vendéglőse, panaszolva, hogy mennyire felölttettem, s követelte az elrontott drága holmik árát 119 frt 83 kr. értékben.

Mindjárt világos lett előttem az egész. A hajdu-

nak a sas és kakas meglehetősen egyformán hangzott, s a kakas helyett a sasnak vitte a megrendelő levelet. Fizetem szónéklül, s azután csomagoltam, s egy zárt kocsi-ban megszöktem a városból, hol ily széken ért.

Utközben azután a legelső postahivatalnál feltettem a lemondásomat recommandirt perexpressé.

Egy félév mulva már mint az X—i állomás főnöke ültem a hivatal szobában. Felcslaptam vasutinak. A táviró gép egyhangon kopogott, s én elmerengve ültem az aztalnál vissza gondolva hányatott életemre; vártam az esti gyorsvonatot. Csakhamar jeleztek, s pár perc mulva berobogott a vonat. Átvettem a postát, s a hivatalos kézbesítvényeket, azután egy éles fűty, s a vonat prüsszögve, zakatolva távozott állomásomról.

Az érkezett küldemények között nekem is szolt egy. Egy régi ismerősömnek évekkal azelőtt kölcsönöztem valami értékes irodalmi művet, s most azt küldte haza kibontatlan az újságpapírosból, a melybe pakolva volt, s az újságpapíros a mely véletlenül épen a „Magyar Hirlap” egyik száma volt ott hagytam asztalomon.

Egyszerre kopognak az ajtón. „Szabad!” Belép a vonat főfelügyelője s szokott havi vizitációját megéjtve távozik, élésen szemügyre véve az asztalon kacérkodó, vastag betűkkel nyomtatott „Magyar Hirlap.”

S mi lett a következménye?

Nem egészen egy hónap mulva elbocsátottak, mert a miniszter határozott rendelete ellenére a „Magyar Hirlapot” merészlettem jártni.

Még aznap beköltözött az X—i állomásra az új főnök, s én hurcolkodtam kifelé új hivatalt keresni.

Lettem azután egy közkedveltségű lap segédszerkesztője s az újság egy félév mulva előfizetők csekély volta miatt megszűnt.

névsorá
gény Gy
legtisztá
szegény
továbbra

T
tések
kok b
gyűjt,

V

ö mlga
előtt tör
az állam
N.-Egye

tanácsos
állásra
felügyelő
gyűjtésben
s így biz
körét be
sen fogja

tisztelés
szági mi
norita-at
kifejtett
teletbeli
oklevelet
h. pléba

cember
hires főj
helyt. R
véiben j
gastyan
sokoldalú
mulva ér
jen visz

Mária, Sz
nagyeny
ték meg
lakban.
halgatós
enyedi
beszédet

Fel
működés
Gör
az ország
előttem a
Fél
én buktat

Épe
vatosabb
pom az
tyám elh
tokcsává
kezdem

Esz
tom, a ki
hetes, s e
hogy a m
Pom
minden sz
Most már
kenyérért
hetes féle

Ugy
berendezt
végig olva
detésig, m
is, mikor
hogy a m
kárörönm

névsorát közölni, fogadják a gyűjtők és adakozók a szegény gyermekek nevében halás köszönetemet.

Hogy pedig más alkalmakkal is élvezhessék azon legtisztább örömet, mely azoké kik az elhagyottak és szegényekről gondoskodnak, jóindulatukat és párfogásukat továbbra is kérem.

Heneze Imre,
Emke iskolai tanító.

T. Olvasóinkat felkérjük az előfizetések mielőbbi megtételére és a hátralékok beküldésére. — A ki 8 új előfizetőt gyűjt, egy tisztelet példánnyal szolgál:

A KIADÓHIVATAL.

Vegyes hírek.

— **Az újév napján** a szokásos tisztelgések főispán és mlga távolléte folytán Csató János kir. tanácsos alispán előtt történtek meg az egyházak, a megyei tiszti kar, az állami hivatalok, s a Bethlen főiskola tanári kara és N.-Egyed város részéről.

— **Uj tanfelügyelő.** Az id. Gáspár János kir. tanácsos nyugalmába vonulása által megüresült tanfelügyelő állásra dr. Havas Gyula volt beszerce-naszódmegyei tanfelügyelő helyettesét át. Az új tanfelügyelő előbbi megyéjében buzgó és erélyes szakembernek mutatta magát s így bizton várható, hogy jeles elődje kiterjedt munkakörét befogja tölteni s annak tanügyi vívmányait sikeresen fogja tovább fejleszteni.

— **Török Bertalan** m. főjegyzőt rendkívüli megtisztelés érte. Főtiszt. dr. Jánosy Demjén, a magyarországi minorita-rend kitűnő főnöke, a n.-enyedi tiszti minorita-atyák gondozására bizott egyház és templom javára kifejtett buzgalma elismerésül nejevel együtt a rend tiszteletbeli tagjainak díszes sorába kinevezte s az erről szóló oklevelet a n.-enyedi ház érdemes főnöke t. Dely Ödön h. plébános útján el is küldte.

— **80-ik születés napját** ünnepelte meg mult december 27-én id. Pogány Károly, 1848 előtt vármegyénk híres főjegyzője, most nyug. királyi táblai bíró M.-Vásárhelyt. Rokonok, régi jó barátok személyesen, részint levélben járultak a rendkívül sokat tanult és olvasott agastyán betegágyához, kinek bámulatos memoriáját és sokoldalú tudományát ékeesszavú, erőteljes beszédeiből bámulva érthették. Kívánjuk szívünkkel, hogy mielőbb térjen vissza egészsége ad multos anos.

— **Aranyenyegző.** László Sándor és neje Fábiana Mária, Szilágyesi Fábiana Dániel ev. ref. lelkész testvére, nagyenyedi lakos 1891 évi december hó 28-án ünnepelték meg páros életük 50-ik évfolyamát a várbeli ref. papi lakban. A megöszült tisztes öregpár aranyenyegzője a halgatóságra mély benyomást tett. Szilágyi Farkas nagyenyedi ev. ref. lelkész mondott megható alkalmoszerű beszédet s kérte buzgó imában az ég áldását az ünneplő

Felesaptam bank-hivatalnoknak, s a bank két havi működése után megbukott.

Gondoltam végül, hogy már nincs egyéb hátra, mint az országgyűlési képviselőség. Ha ez sem üt be, akkor előttem a világ minden pályája bezárult.

Felesaptam hát képviselő jelöltnek, hanem itt már én buktam meg.

Épen azon gondolkodtam már, hogy melyik legdivatosabb módon öngyilkoljam meg magamat, midőn kapom az értesítést, hogy egy soha nem ismert nagybátyám elhalálozván, végrendeletileg tekintélyes vagyon birtokosává tett. Letettem az öngyilkos gondolatokról, s azon kezdtem törni a fejem, hogy most már mihez kezdjek?

Eszembe jutott, hogy volt nekem egy régi jó barátom, a kinek az volt a rögeszméje, miszerint ő a makk hetes, s ebbeli hitében nem mert kimenni az ajtón, nehogy a makk nyolcas elüsse.

Pompás! Kezdtém respectálni e rögeszmét. Hiszen minden szereplésem a közélet terén esütörtököt mondott. Most már van miből megjeljek, nem kell a mindennapi kenyérvért küzdeni, feltettem magamban hogy a makk hetes féle rögeszme utánzója leszek.

Ugy is lett. Hazautaztam öröklött birtokomra, ott berendeztem magam. járatok egy legió újságot, azokat végig olvasom az előfizetési felhívástól a legutolsó hirdetésig, most már szívom a legfinomabb culebrast akkor is, mikor nem látják, de az ajton ki nem megyek, nehogy a makk nyolcas előkerüljön valahonnan, s egész kárörömmel elüssön.

Z. Szász Gerő.

párna melynek lelkében egy félszázadot kitevő páros élet változatos emlékei ujjaltak fel ünneplések órájában.

— **Menyegző.** Király Miklós polgári-iskolai tanító dec. 26-án esküdött örök hűséget Décsy Mariska polgári iskolai tanítónőnek. Áldást kívánunk a fiatal házasságnak!

— **Az orvos-gyógyszerész egyesület** könyvtárának dr. Magyar Károly megyei főorvos 7 kötetbees művet adományozott. — Dr. Hirsch József városi orvos és Kronberg Gyula gyógyszerész Vizaknáról a megyei orvos-gyógyszerész egyesületbe tagokul léptek be 1892. évre.

— **A helybeli koresolyázó egyesület** jégpályája szerényen készítették. Hosszu állandó telet jósol Falb. Az egyesület iránt Csáky miniszter rendeletei fokozták az érdeklődést.

— **Gyulafehérvárt** Tyók (nem Kótya) József irodatiszt birtokában levő ispanlakai (Alsófehérmegye) leletről a lapok több-kevésbé oly leírásokat közöltek, melyek az igazságnak nem felelnek meg teljesen. Azért, miután többekkel a nevezett leletet megvizsgáltuk, a tudomány érdekében arról a következőket jelenthetjük: Az egyik tárgy egy félkörű agyagtábla (de nem kő tábla v. asztal) körülbelül 14 cm. felülmérővel — sugárral —, mely 9 igen primitív kivetül emberteljesen van körülvéve.

A tábla közepén egy fa van — dombormű —, mellette két szakállas emberalak (zsidó típusban, de legkevésbé angyalalakok), a fa tövében egy halálóval van két keresztbe tett csonttal (nem e fa gyökerét tartó gyermek). Ez valószínűleg a halálálya lesz. A tábla jobb oldali részén két egymásba fűzött szabályos háromszög vehető ki, melyen a zsinagógák feliratai között látható; a baloldali részen egy kis oltár van áldozati lánggal. A tábla alján e felirat olvasható: „LUDIA“. — A második tábla leírása már inkább megfelel az igazságnak. Nagysága valamivel kisebb, mint az előbbi, alakja szabálytalan négyzet. Közepén egy összerogyott koronás királyi alak látható, melynek nyakát előlrol egy — talán dák katona lándzsával átszúrja, a király háta megett egy üldöző római legionarius áll. — A harmadik tárgy egy kigyóból egymás fölé csavart kis kosár, szintén agyag munka, melynek fenekén egy békát megtámadó gólyának alakja vehető ki. Az alsófehérmegyei tört. régészeti és természettudományi egyesület elnöksége már érintkezésbe tette magát az illető birtokossal a nevezett tárgyak megszerzése végett. — Gyulafehérvárt, 1891. decz. 23-án, Kóródy Péter theol. tanár, mint az alsófehérmegyei tört. rég. és természettudományi egyesület titkára.*

— **A „zalathnai jótékony nőegylet“** ugy mint minden évben, ez idén is, a szegény iskolás gyermekek részére — vallás és nemzetiségi különbség nélkül — karácsony napjának előestéjén díszes karácsony fát állított föl a róm. kath. fiúiskola termében. Ez alkalommal, 19 szegény fi és leány gyermek lett új téli ruhával ellátva. Ezenkívül az összes iskolás gyermekek közt osztattak ki ajándékok. El nem mulaszthatom megemlíteni, hogy az itteni higanybányák igazgatójának neje Laubreux Máriausné öngyűlése nemcsak a tanulóknak igen is becses tárgyakat küldött 50 gyermek számára. Fogadják ezért az egyesület ösztöne köszönetét. Venetschek Mihályné mint a „Jótékony nőegylet“ elnökője.

Irodalom.

A „Képes Családi Lapok“, kiadóhivatalában egy igen érdekes mű jelent meg legközelebb. Váradi Antal kitűnő hazai írónak és a „Képes Családi Lapok“ főmunkatársának „Demon“ című színműve ez, mely a „Képes Családi Lapok“ külön mellékleteként látott napvilágot Váradi Antal jellemzetes írálya, költői előadása, mely lelektani fel fogása már rég a magyar olvasókörzönség kedvenévé tette. Jelen műve legszébb alkotásainak egyike, miért is legmelegebben ajánljuk olvasóink figyelmébe. Ára 1 frt. kapható minden könyvkereskedésben és a „Képes Családi Lapok“ kiadóhivatalában Budapest Nagyköröna utca 20 szám.

Nem mulaszthatjuk el egyuttal meg megemlíteni azt is, hogy a „Képes Családi Lapok“ azon kívül, hogy évente négy új regényt ad előfizetőinek kiadóhivatala még mindazon előfizetőeknek, kik az egész évi 6 frintnyi előfizetési díjat 40 kr. csomagolás és postadíjjal együtt egyszerre beküldik kedvezményképen négy regényt ad ingyen. Ily módon az előfizető évente nem kevesebb mint 8 díszes kiállítású regényhez jut a folyó regényeken kívül. Ha már most mérlegelnék mindazon kedvezményeket, melyekben a „Képes Családi Lapok“ előfizetőit részesíti az előfizetési összeggel egy mindenesetre tulsúlyt képezőnek a „Képes Családi Lapok“ kiadóhivatala által nyújtott kedvezmények. Azt hisszük tehát, nagy szolgálatot teszünk olvasóinknak ha a „Képes Családi Lapok“ szives figyelmükbe ajánljuk. Kiadóhivatala Budapest V. nagy-köröna utca 20 szám, hová az előfizetési pénzek küldendők. Előfizetési ára: Egész évre 6 frt. fél évre 3 frt. negyed évre 1 frt. 50.

Az „Ország-Világ“ karácsonyfája. Az „Ország-Világ“ szerkesztője, Benedek Elek, ki tavaly karácsonykor száz lapszerkesztő arcképét és dolgozatát adta ki egy rendkívüli díszes számban, az idén is kellemes meglepetésben részesítette olvasóit. Az e héten megjelenő ünnepi számban ugyanis a Petőfi-társaság tagjainak arcképét, azok dolgozatát s nevük aláírásának hasonmását közli, ezenkívül több érdekes Petőfi-reliquiát, nevezetesen Petőfi leghitelesebb arcképét a

*) Valjon nem hamisítványok-e ezek a feltűnő régiségek? Ha Tyók ur nem személyesen szerezte Ispanlakán, hanem csak kapta vagy vette, nem megbízható egyéntől, még úgy járhat, mint Herepei tanár, a n.-enyedi főiskola muzeumának tudós öre, több ügyes, hamisítással. Szerk.

Petőfi-társaság ereklyegyűjteményéből, Petőfiné arcképét Roskovic rajzában, mely a színes borítékot díszíti, Petőfi egy költeményét (a költő kezeirása), Petőfiné nyilatkozatát, melyben kijelenti az egyház előtt, hogy férje minden kétséget kizárólag meghalt. A Petőfi-társaságnak csaknem minden tagjától van érdekesen érdekesebb dolgozat: novella, tárcsa, visszaemlékezés, költemény, aforizma stb., de e mellett a 40 oldalra terjedő számban a Petőfi-társaság tagjain kívül még több jeles író adott dolgozatot. Képek tekintetében is igen becses e szám. Min tege tizenöt magyar művés festményének találjuk sikerült másolatát, s műmelékletül Benozur Gyula „XIV. Lajos és Dubarry grófnő“ es bájos festményének Kozmata által készített fénynyomatu másolata van csatolva, az Ország-Világ kétszeres nagyságában. A rendkívül becses számot ingyen kapják az újevkor belépő előfizetők, a kik ingyen kapják meg az ez évi hat műmelékletet is. Az „Ország-Világ“ új évtől kezdve állandóan díszes borítékban jelen meg, mindazonáltal két forinttal olcsóbb lesz az előfizetési ára, mint eddig volt, vagyis egész évre 8 frt fél évre 4 frt negyed évre 2 frt, egy óra 70 kr. Mint az e heti szám jelenti, új évkor Beniczkyné Bajza Lenketől kezdődik regény „Delila“ címmel és ugyanakkor egy olasz regény is a népszerű olasz regényírónőtől: Sedao Matildól. Olvasóinknak melegen ajánljuk a kitűnően szerkesztett képes lapot, melynek népszerűségét különösen emelik Székely Huszár heti tárcát is.

Közgazdaság.

* **A tehéneknek beadott orvosság befolyása a tejre.** A Journal agricole de Brabant egy közleménye szerint atehéneknek beadott jó, vas, arzenikum, higany és méz a tejbe is átmennek, a jodkálium a tej elválasztását nagyon csökkenti; alkohol, morium és ólom a tej minőségét némileg csilav pedig egy látszik, a tej mennyiségét némileg szaporítja. Ezenkívül még a következő tapasztalatokat konstataáltak: a jodkálium a tej alkatrészeinek egymásra való viszonyát megváltoztatja; alkohol és alkoholszerű italok a zsirtartalmat szaporítják; a szalicilsav a cukortartalmat látszik szaporítani; A jó gyorsan s hosszabb időre vádudorol a tejbe. Mennyisége nagyon változó s a caseintól függ. Alkohol nem megy át a tejbe, ólomot bizonyos ideig a felvétel után kis mennyiségben ki lehet mutatni.

* **Az udvarhelymegyei gazdasági egyesület** jelentést tett közzé egy kis füzetben kilencéves működéséről, abból az alkalomból, hogy alapszabályai értelmében mindamaz évdijas tagjainak kötelezettsége, kik 1883-ban léptek az egyesületbe, ez év végével megszűnik s azért szükségesnek tartja legalább főbb adatokkal beszámolni, hogy a gazdaközönség megítélhesse, érdemes-e ez az egyesület a támogatásra. Az egyesület élénk tevékenységet fejtett ki a mezőgazdaság minden ágában; mindenekelőtt kizsoritotta a meggyéből a faekéket s megkedveltette a váltó-ekéket, továbbá megismertette a gazdaközönséggel a mesterségei takarmányt, fejlesztette az ok-szerű gyümölcsfajenyésztést; hogy a mesterséges trágyát is megkedveltesse, ingyen gipszt osztott ki s fejlesztette az okszerű állattenyésztést. Az egyesület általában élénk tevékenységet fejtett ki fennállása óta. Jó lesz követni a példát.

* **Sajátságos tapasztalat csillagfűrtkeveréssel** Az idei őszi fagy után tapasztalatot tett Schirmer, a melyet elég fontosnak tart oly célból való közlésre, hogy mások is megfontolják s esetleg hozzászóljanak. Zöld trágyának agyanis rozs után több csillagfűrtfajtát keverve vetettek, hektáronként 210 kilót. Ebben a keverékben sárga csillagfűrt mintegy 40 klg. volt A keverék szépen fejlődött. A kék és fehér csillagfűrtnek sok gumócskaja volt a legfinomabb gyökérkéig, ellenben a sárgának csak a karó gyökerén volt valami duzzadáséle. Jövő évben Schirmer még többféle fajtát fog összekeverni. A hirtelen fagy után pedig azt tapasztalta, hogy a sárga csillagfűrt megfagyott s megszűnt tovább fejlődni, ellenben a fehér és kék fajtának a legerősebb fagy sem ártott s még tovább fejlődnek. A kísérleti földeken, a melyeken Schirmer 16 különböző, zöldtrágyának valóőnvényt termesztett, a csillagfűrt legellentőbbnek bizonyult.

Csarnok.

A pátrik.

Írta: Szabó Ferencz.

II.

(Folyt. köv.)

— Nem lehetne valahol . . . ?

— Nyomára jönni? persze . . . Enyedi meghalt a kegyed kabátjával, meg a mi pénztárunkkal s ha majd fel fog támadni, lesz esze, hogy Brassói vagy Nyisztorfalvi néven álljon vissza a halandók közzé . . . A mi elveszett, el van veszve, uram . . . Ez az életphilosophia sarkitétele . . . De látja, kérem, sokkal jobb barátja volt kegyednek ez a Jóska, mint a miódnak gondolja . . . tehetne volna, hogy elvigye a nadrágot is s lám, csak a kabátot vette gondja alá . . . szolgáljon vigasztalásul . . .

— Igaza van — köszönöm — s ezzel otthagytam a gunyosan kacagó embert.

Este a vendőglősné egy hosszu listát tett előmbé.

— Mi az? kérdém tőle boszusan nagy hajlandóságot érezve a szétszakítására.

— A kontó, az Enyedi ur kontója.

— Itt aztán mi közöm van az Enyedi ur kontójához? kérdém olyan hangon, hogy magam is szinte megrémültem belé.

— Egyéb semmi — válaszolt a jó asszony megszokott flegmával — mint, hogy ki kell fizetni.

— Kinek? nekem?

— Természetes . . . kegyed jót állott érette.

— Én nem.

— Tanuim vannak reá. Megkérdeztem, hogy hitelezhetek-e neki s azt felelte, hogy igen.

— Nem értettem jól meg . . . az első pár nap költségeit váltam magamra csupán.

— En pedig a jövendőt kérdeztem . . . ha tessék, behívom az egész konyhaszemélyzetet, azok is halottak.

— Hagyja, hagyja! — kifogok mindent egyeniteni . . .

— Így aztán rendben vagyunk — válaszolt a vendéglősné a szokás szerint meglapogatta a hátamat.

— Így jártam a második pátrival, tele hazudta a fejemet, elvitte a kabátomat, duplán evett az én rovásomra stb. Ez még hagyján, csak ne traktált volna meg olyan borral, melyet aztán nekem kellett megfizetni . . .

III.

No, ha így bántok el velem, majd másképpen tessék én is! szóltam az Enyedi ur távozása után. Nem leszek többé olyan jó bolond, hogy kémleljem a szembejövők arczát, megtudandó, melyik világrészből futja ide a szél s aztán kebelemre zárjam, ha az illető kiejti Erdély nevét . . . Csak kóboroljon tovább a lelkem — gyalog, lóháton, vagy az álma szárnyain, de az én hátam ne nyergelje meg, mert hát nem vagyok a muzsák vezetőkölova, de még a suppoló bizottság szolgálatába sem szegődtem.

Feltevéssem erős volt, mint a síon hegye, elannyira hogy midőn pár hét múlva Buchhalter, táncz és illem tanár, plakátjain a lehető legkecsesetebb ígéretek tett az erdélyi mártogató „gyertyatánc“, meg a „magyar soló“ könnyű szerrel s a mi fő, jutányos áron való el-sajátíthatására még csak a fülem hegyét sem mozdítottam meg, sőt inkább reneteg szakállt eresztettem, hogy előbbre haladt életkorommal eljuszam magamtól a lábak nagymesterét — és es sikerült is.

Hapem hát ember tervez, isten végez . . . olyan régi ez a közmondás, hogy el is övülhetett volna, ha a naponként megújuló események friss evidenciában nem tartanak. Így jártam én is a feltevésémmel . . . Hanem hát illő, hogy elől kezdjem a dolgot!

Reggel volt, ködös, homályos reggel, még nyáron sem tartozik a ritkaságok közé ezen a vidéken, hát aztán hogy tartoznék ősszel, mikor a nap délben is csak szemszurásból szokott egy kissé kitekinteni? A toronyóra űtni kezdett lassan, méltóságosan, olyan hatalmas pauzákat tartva, hogy a mire kikongatta magát, az ember elfeledte, hogy hányat is ütött voltaképp. Megszámáltam, illetőleg — emlékeztetés okáért — tolammal egyet-egyet huztam az előttem fekvő papírra — hat óra volt.

Il, en korán és már ébren? Ébren bizony, még pedig megmosakodva, megfésülködve, mert hát nem tartozik gyöngöségeim közé a sokáig való heverés; mely jó szokást még a kollégiumi életből hoztam magammal s annyira megszerettem, hogy szinte második természetemmé vált.

A szomszédok még aludtak, kik közül egyik határpásztor, a másik hivatalból alkalmazott lámpagyújtó; mely okon mind a kettőnek több joga volt az alvársra mint nekem, ki sem befentes nem vagyok, sem gázsit nem huzok a virasztásért. Csak a szembe lakó két szomszéd volt ébren, egyik a zsidó hitközség érdemes kántora, kit azért tartanak, hogy ne énekeljen, mely okon olyan fáradhatlan buzgósággal gyakorolja magát otthon, hogy lakótársai bizonyára megsüketülne a sok végig mászkált hangskálától, ha nem a városi elöljáróság fentemlített „hátuljáróságával“ lett volna dolga, kik hivatásuk érzetében oly buzgón védtek a város érdekeit, hogy a végítélet harsonája sem tudta volna felébreszteni őket. A másik egy vén köbhögős ember volt, kinek ifju korában nagyon sokat vétettek embertársai: olyan sokat hogy most, mikor már sirban volt a féllába, nem akart meghalni esendesen, hanem felköhögte a félutcat — visszafizetés fejében.

De jó, hogy ilyen jó szokást hoztam magammal a diák-életből, másként — felköhögve, felskálázva édes álmaimból — nehéz kórussá lettem volna a sok boszankodás miatt.

Csendesen munkálkodtem, megfelelkezve a világi dolgokról, midőn egyszer kopogás zaja rebtentette el lelkem álmát.

— Ilyen korán . . . ki lehet? gondoltam magamban, boszusan tekintre az elröppent álomkép káprázató

fényes barázdája után s ajtót tártam, hogy megnézzem a háborgatót.

Ajtóm előtt egy jól felbuzakodott, kissé nagyon is, sovány ember állott frissen leborotvált arccal, kidagadt álmos szemekkel, végig gombolt vitorla-vászon kabátban nyüst sarku cipőkben, össze-össze borzongva a hűvös őszi szellőben, mely szemem közé szította a permetelő ködöt.

— Kérem átossan, Ároktőy urhoz van szerencsém? kérdé a korai látogató, megemeltve viszeltes zsiros kalapját, mialatt olyan pálinkaszagot szűrt felém a ritkás fogain keresztül, hogy színt' elszedültem bele.

— Én vagyok a kérdett — válaszoltam nem a legszebb sejtelmek között, visszahúzódni igyekezve a szoba barátságos legébe.

(Folyt. köv.)

Felelős szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÜRÖK BERTALAN.

Kiadótulajdonos: WOKÁL JÁNOS.

Nyilt-tér.**)

Mindazon barátaim és ismerőseim, a kiktől személyesen bucsut nem vehettem, fogadják ez uton az „Isten hozzád“-ot s egyuttal becses emlékeztükben továbbra is megtartani kérem.

N.-Enyed, 1891. dec 28.

Aradi János,
kereskedő segéd.

**) E rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk

HIRDETÉSEK

Báli selyemszöveteket méterenkint 55 krtól 9 frt 85 krig (mintegy 300 különböző árnyalat és színben) szállit, megrendelt egyes öltönyökre, vagy végekben is postabár-és vámentesen HENNEBERG G. (es. kir. udvari szállító) selyemgyár a ZÜRICHBEN. Műtárak postafordulóval küldetnek. Svájceba címzett levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó. (3)

Sz. 2624—1891.

j. j. ig.

Hirdetmény.

A Bethlen főiskola tanépületei mellett **regi árnyékszékének átalakítási munkálataira** pályázatot hirdetek, és felhívom a vállalkozni szándékozókat, hogy a tervezetet és a **2794 frt. 70 kr.** összegű előmeret költségvetést és építési

feltételeket irodámban megtekintve zárt ajánlatokat legkésőbb **1892. évi január hó 31-ig** hozzám adják be.

Br. Splényi Henrik,

3—3

jog- és jószágigazgató.

Sz. 2625—1891.

j. j. ig.

Hirdetmény.

A Bethlen főiskola tulajdonát képező ugynevezett **fűrész malom telepen** levő lakházak legelő és szántók; — továbbá az u. n. **ifjúsági kert** 1892. évi ápril 24-től 1895. ápril 23-ig terjedő 3 évre, **1892. január hó 11-én délelőtt 10 órakor** a főiskola jog- és jószágigazgatósági irodájában szóbeli árverés útján haszonbérbe fognak adadni.

Feltételek megelőző napokon ugyanott megtekinthetők.

Br. Splényi Henrik,

3—3

jog- és jószágigazgató.

Szám 3799—91
tkvi.

Arverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság által alsófehérmegye arvai pénztárának asszonynépi Jenei Dénes és neje Batsfalusi Lori elleni végrehajtási ügyében végrehajtható kérelmére a végrehajtási árverés 200 frt tőke követelés ennek 1885. évi nov. hó 23-ik napjától járó 8% kamatai 10 frt 60 kr perbeli, 6 frt 50 kr végrehajtási már megállapított valamint jelenlegi 6 frt 50 kr és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett végrehajtást szenvedő Jenei Dénes és neje Batsfalusi Lorinak az asszonynépi 87. sz. tjkvben A + 1—20 r. a. ingatlanaira 528 frt megállapított kikiáltási árban elrendeltetik.

Az árverés 1892-ik évi január hó 15-ik napján d. e. 10 órakor Asszonynépe község házában fog megtartatni.

Árverezni szándékozókat tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át végrehajtható kivételével készpénzben, vagy ovadék képes értékpapírban letenni.

Vevő köteles a vételért az árverés jogerőre váltta után 2 egyenlő részletben 30. 60 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6%-os kamatokkal együtt a nagyenyedi kir. adóhivatalnál, mint bírói leteti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog betudatni. Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. bíróóság mint telekkönyvi hatóságnál és Asszonynépe község előljáráóságánál tekinthetők meg.

A kir. járásbíróóság, mint könyvi hatóság. Nagyenyed, 1891. szept. hó 18.

VINCENTI, kir. aljbíró.

VERSENY REJTVÉNY.

Elsőm — szólt Benakiba: nincs a nap alatt, —
De mint a „regi“ ellentéte megmaradt.
Utolsó — folyton van, s halad bár elmarad,
Lesd meg háromszázhatvan és öt nap alatt.
S együtt? kívánja majd egy levéláradat,
Hogy ekkor megfejtöm, boldognak tudd magad.

2—2

MINDENKI, a ki a fenti rejtveny helyes megfejtését 1892. január hó 15-éig a

MAGYAR HIRLAP

czimű, kitűnően szerkesztett, teljesen független napilap, 1892 január—márczius negyedére járó előfizetési díj (3 frt 50 kr.) melléklésével nevezett lap kiadóhivatalának (Budapest, Gránatos utca 16. szám) beküldi, a Magyar Hirlap karácsonyi ajándékát és

PÁLMAI ILKA

a bájos operette divának

„Szinpadi Festék“

czimű nagyérdékű regényét diszkötésben kapja jutalmul.

A „MAGYAR HIRLAP“ kiadóhivatala.